

Gdańsk, dnia 31.01.2019r.

Sygn.akt D 48/18

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący: Anna Żółtańska-Figiel
Członkowie: Joanna Andryskowska
Iwona Haniewicz

Protokolant: Dominika Wesołowska

Po przeprowadzeniu w dniu 7 grudnia 2018r., 31.01.2018r. w Gdańsku rozprawy w sprawie radcy prawnego [REDAKTOWANE], córki [REDAKTOWANE], ur. [REDAKTOWANE],

obwinionej o to, że:

1. W [REDAKTOWANE] w okresie od dnia 1 stycznia 2014r., po zakończeniu obsługi prawnej [REDAKTOWANE] S.A. oraz [REDAKTOWANE] S.A. zwlekała z przekazaniem akt spraw które prowadziła, a w rezultacie przekazała niekompletne akta prowadzonych spraw,
tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2014r. poz.637 ze zm.) w związku z art. 6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity Uchwała Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r. w sprawie ogłoszenia jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego),
2. W [REDAKTOWANE] w dniu 4.02.2014r. działając bez pełnomocnictwa wniosła pozew w imieniu [REDAKTOWANE] S.A. przeciwko [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. [REDAKTOWANE] Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE]
tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2014r. poz.637 ze zm.) w związku z art. 28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r w sprawie ogłoszenia jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego),
3. W [REDAKTOWANE] w dniu 12.02.2014r. działając bez pełnomocnictwa wniosła pozew w imieniu [REDAKTOWANE] S.A. przeciwko [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] Sąd Rejonowy dla [REDAKTOWANE]
tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2014r. poz.637 ze zm.) w związku z art. 28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r w sprawie ogłoszenia jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego),

4. W [REDAKTOWANE] w dniu 6.03.2014r. działając bez pełnomocnictwa wniosła pozew w imieniu [REDAKTOWANE] S.A. przeciwko [REDAKTOWANE] Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE],
tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2014r. poz.637 ze zm.) w związku z art. 28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity: Uchwała Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r w sprawie ogłoszenia jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego),

I. Uznaje obwinioną za winną:

- 1) czynu popełnionego w okresie od dnia 31 stycznia 2014r. do dnia 8 kwietnia 2014r. po zakończeniu obsługi prawnej [REDAKTOWANE] S.A. oraz [REDAKTOWANE] S.A. polegającego na zwlekaniu z przekazaniem akt i dokumentów dotyczących spraw które prowadziła, tj. dotyczących [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE]”, [REDAKTOWANE] sp. z o.o., [REDAKTOWANE] Sp. z o.o., [REDAKTOWANE] sp. z o.o., [REDAKTOWANE]
tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1 oraz art. 28 ust.11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity ogłoszony Uchwałą Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.)
i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną upomnienia,
- 2) czynu zarzucanego jej w pkt. 2, popełnionego w sposób tam opisany, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity ogłoszony Uchwałą Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.)
i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany,
- 3) czynu zarzucanego jej w pkt. 3, popełnionego w sposób tam opisany, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity ogłoszony Uchwałą Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.)
i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany,
- 4) czynu zarzucanego jej w pkt. 4, popełnionego w sposób tam opisany, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. (tekst jednolity ogłoszony Uchwałą Nr 8/ VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010r.),

i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 2 ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany.

- II. Na podstawie w art. 65¹ ust. 1 i art. 65¹ ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych łączy wymierzone kary jednostkowe określone w pkt. I ppkt. 1, 2,3 i 4 i jako karę łączną wymierza obwinionej karę nagany.
- III. Zasądza od Obwinionej na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku kwotę 1.903 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset trzy złote zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Przewodniczący:

/-/ Anna Żółtańska – Figiel

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Iwona Haniewicz

UZASADNIENIE

Na skutek zawiadomienia złożonego dnia 8 maja 2014 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku przez ██████████ S.A, o dopuszczeniu się przez radcę prawnego ██████████ szeregu zaniedbań podczas prowadzenia przez nią obsługi prawnej spółki oraz występowaniu w imieniu Spółki już po zakończeniu z nią współpracy, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dnia 26 maja 2014 r. postępowanie w tej sprawie, po przeprowadzeniu którego postanowieniem z dnia 27 maja 2015 r. postanowił przedstawić radcy prawnemu ██████████ zarzuty popełnienia 15 przewinień dyscyplinarnych a następnie dnia 23 lutego 2017 r. złożył do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wnioski o jej ukaranie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, orzeczeniem z dnia 5 lipca 2017 r. sygn. akt D ██████████ uznał Obwinioną winną wszystkich zarzucanych jej, niżej wymienionych czynów, wymierzając jej poniżej wskazane kary dyscyplinarne, mianowicie winną tego, że:

1) w ██████████ w okresie od 1 stycznia 2014 roku do 8 kwietnia 2014 roku, po zakończeniu obsługi prawnej ██████████ S.A. oraz ██████████ S.A. zwlekała z przekazaniem akt spraw które prowadziła, a w rezultacie przekazała niekompletne akta prowadzonych spraw,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2014 poz.637 ze zm.) w związku z art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 roku (tekst jednolity: Uchwała nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego),

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną nagany,

- 2) w [REDACTED] w okresie od 1 stycznia 2014 roku do dnia 12.11.2014 roku, po zakończeniu obsługi prawnej, nie przekazała akt sprawy [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED] Sp. z o.o.,

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust. 11 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną nagany,

- 3) w [REDACTED] w okresie od 1 stycznia 2014 roku do dnia 12.11.2014 roku, po zakończeniu obsługi prawnej, nie przekazała akt sprawy [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED]

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust. 11 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną nagany,

- 4) w [REDACTED] w dniu 4.02.2014 r. działając bez pełnomocnictwa wniosła pozew w imieniu [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED] Sp. z o.o. [REDACTED] Sąd Rejonowy [REDACTED] w [REDACTED]

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art.28 ust. 2 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

- 5) w [REDACTED] w dniu 12.02.2014 r. działając bez pełnomocnictwa wniosła pozew w imieniu [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED] i [REDACTED] [REDACTED] Sąd Rejonowy dla [REDACTED]

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art.28 ust. 2 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

6) w [REDACTED] w dniu 6.03.2014 r. działając bez pełnomocnictwa wniosła pozew w imieniu [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED] Sąd Rejonowy [REDACTED] w [REDACTED]

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust. 2 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

7) w [REDACTED] w dniu 7.02.2014 r. nie posiadając pełnomocnictwa skierowała wniosek egzekucyjny w imieniu [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED] do Komornika Sądowego przy Sądzie [REDACTED] w [REDACTED]. Wniosek do komornika został złożony bez uprzedniego skontaktowania się z Wierzycielem i dotyczył należności całkowicie spłaconej przez Dłużnika,

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust.2 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

8) w [REDACTED] w dniu 7.02.2014 r. nie posiadając pełnomocnictwa skierowała wniosek egzekucyjny w imieniu [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED] do Komornika Sądowego przy Sądzie [REDACTED] w [REDACTED],

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art.28 ust.2 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

9) w [REDACTED], w dniu 25.02.2014 r. nie posiadając pełnomocnictwa skierowała wniosek egzekucyjny w imieniu [REDACTED] S.A. przeciwko [REDACTED] do Komornika Sądowego przy Sądzie [REDACTED] w [REDACTED]

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust.2 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

10) w [REDAKTOWANO] w dniu 5.02.2014 r. po zakończeniu obsługi prawnej [REDAKTOWANO] S.A. złożyła wniosek egzekucyjny do komornika w którym wskazała swoje konto jako właściwe do przelania wyegzekwowanych kosztów zastępstwa egzekucyjnego w sprawie przeciwko [REDAKTOWANO],

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust.2 i ust.3 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

11) w [REDAKTOWANO] w okresie 1.04.2012 r. do dnia 27.07.2012 r. zwlekając ze złożeniem pozwu przeciwko członkom zarządu Kancelarii [REDAKTOWANO] Sp. z o.o. [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] doprowadziła do przedawnienia się roszczenia i nie poinformowała o tym Skarżącego. Roszczenie przedawniło się w dniu 27.07.2012 r. zaś pozew został wniesiony w dniu 12.02.2014 r.,

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł,

12) w [REDAKTOWANO] w okresie od 20.08.2012 r. do 31.12.2013 r. po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty w sprawie [REDAKTOWANO] S.A. przeciwko [REDAKTOWANO] wydanego przez Sąd Rejonowy [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] nie wystąpiła w tej sprawie z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, nie podjęła także żadnej innej czynności czym naraziła [REDAKTOWANO] S.A. na szkodę,

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.400 zł,

13) w [REDACTED] w okresie od 1.04.2012 r. do 25.02.2013 r. nie wypełniła zobowiązania Sądu z dnia 13.12.2011 r. w związku z czym Sąd Rejonowy [REDACTED] w [REDACTED] umorzył zawieszono postępowanie w sprawie nabycia spadku po [REDACTED] [REDACTED] wszczęte na wniosek [REDACTED] S.A. sygn. akt [REDACTED]

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.400 zł,

14) w [REDACTED] w okresie od stycznia 2013 r. do czerwca 2013 r. nie uzupełniła braków formalnych sprzeciwu od orzeczenia [REDACTED] w sprawie dotyczącej aktualizacji wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego, określonych zarządzeniem Sądu Rejonowego [REDACTED] w [REDACTED] sygn.akt [REDACTED], co skutkowało zwrotem pozwu i koniecznością uiszczenia wyższej opłaty przez grupę [REDACTED] S.A.,

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.400 zł,

15) w [REDACTED] w okresie od 16.07.2012 r. do 23.07.2012 r. reprezentując [REDACTED] S.A. w sprawie ze skargi na indywidualną interpretację wydana przez Ministra Finansów toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w [REDACTED] sygn. akt [REDACTED] nie uzupełniła w określonym terminie braku formalnego skargi poprzez przedłożenie odpisu z KRS, co w konsekwencji skutkowało odrzuceniem skargi,

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

za które Sąd wymierzył karę dyscyplinarną –karę pieniężną w wysokości 2.250 zł.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, połączył wymierzone jednostkowe kary wskazane wyżej w pkt. 1-3 orzekając łączną karę nagany, a wskazane w pkt. 4-15 orzekając łączną karę pieniężną w wysokości 29.340 zł, oraz zasądził od Obwinionej kwotę 1742,20 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na skutek odwołania złożonego przez Obwinioną od powyższego orzeczenia, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzeczeniem z dnia 5 czerwca 2018 r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie, co do winy i kary w zakresie ww. deliktów wskazanych w pkt. 3, 7-9, 12 i 14, co do ww. deliktów wskazanych w pkt. 11,13 i 15 uchylił zaskarżone orzeczenie i umorzył postępowanie, w zakresie ww. deliktu wskazanego w pkt. 2 zmienił zaskarżone orzeczenie i uniewinnił Obwinioną od zarzucanego jej czynu oraz odnośnie ww. deliktu wskazanego w pkt. 10 zmienił zaskarżone orzeczenie w zakresie wymiaru kary, wymierzając Obwinionej karę nagany.

Natomiast odnośnie ww. deliktów wskazanych w pkt. 1 i 4-6, Wyższy Sąd Dyscyplinarny uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Jednocześnie Sąd ten zmienił zaskarżone orzeczenie w zakresie orzeczonych kar łącznych i zwrotu kosztów postępowania, łącząc kary jednostkowe wskazane wyżej w pkt. 1 i 10 w łączną karę nagany a kary jednostkowe wskazane wyżej w pkt.7,8,9,12,14 w łączną karę pieniężną w wysokości 8.000 zł oraz zasądzając od Obwinionej kwotę 813 zł tytułem zwrotu postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP w Gdańsku, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed tym Sądem w kwocie 464,60 zł i orzekając, iż koszty postępowania przed tym Sądem w kwocie 464,60 zł ponosi Okręgowa Izba Radców Prawnych w Gdańsku. Nadto, Wyższy Sąd Dyscyplinarny zasądził od Obwinionej kwotę 560 zł na rzecz Krajowej Izby Radców Prawnych tytułem postępowania przed tym Sądem, obciążając kosztami postępowania w pozostałym zakresie Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uchylając orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku w ww. zakresie, Wyższy Sąd Dyscyplinarny wskazał, co do czynu opisanego wyżej w pkt. 1, że zarzut zwleknięcia z przekazaniem akt spraw, które prowadziła Obwiniona jest zbyt mało precyzyjnie skonstruowany, gdyż nie wiadomo o jakie sprawy chodzi. Sąd podkreślił, że

aktach znajduje się wykaz spraw przekazanych przez Obwinioną dnia 8 kwietnia 2014 r., jednakże na tej liście znajduje się także sprawa [REDAKTOWANE] objęta czynem przypisanym Obwinionej w pkt. 3 zaskarżonego orzeczenia. Dalej, że Sąd I instancji nie wziął w ogóle pod uwagę wyjaśnień Obwinionej, z których wynika, że akta spraw otrzymała w stanie niekompletnym i miała duże trudności z ich skompletowaniem.

Uzasadniając uchylenie orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w części dotyczącej ww. deliktów wskazanych w pkt 4-6, Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że prawidłowe są ustalenia Sądu I instancji, iż Obwiniona w ramach umowy o obsługę prawną na rzecz [REDAKTOWANE] S.A., na podstawie § 3 umowy miała świadczyć obsługę prawną na rzecz [REDAKTOWANE] S.A., ponieważ taki obowiązek wynikał z zawartej pomiędzy [REDAKTOWANE] a [REDAKTOWANE] umowy o zarządzanie nieruchomościami. W tym zakresie [REDAKTOWANE] S.A. miała zapewnić [REDAKTOWANE] S.A. obsługę prawną. Sąd II instancji wskazał, że teoretycznie, zakończenie współpracy Obwinionej z [REDAKTOWANE] S.A. mogło być równoznaczne z zakończeniem jej współpracy z [REDAKTOWANE] S.A. Jednakże Sąd powziął wątpliwość, czy zakończenie współpracy Obwinionej z [REDAKTOWANE] rzeczywiście było równoznaczne z zakończeniem współpracy z [REDAKTOWANE]. Analizując pozwy wniesione przez Obwinioną przeciwko: [REDAKTOWANE] sp. z o.o. dnia 2 lutego 2014 r., [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] dnia 12 lutego 2014 r. oraz przeciw [REDAKTOWANE], Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu nasunęły się wątpliwości, które powinien wyjaśnić Sąd I instancji, dotyczące konieczności skompletowania szeregu dokumentów i wniesienia opłat sądowych do wniesienia tych pozwów, uzasadniającej przypuszczenie, że Obwiniona musiała w tym zakresie współpracować z [REDAKTOWANE] lub [REDAKTOWANE]. Wątpliwości te wymagają wyjaśnienia, w jaki sposób Obwiniona po zakończeniu współpracy z [REDAKTOWANE], była w stanie skompletować dokumenty do pozwów oraz kto wpłacił opłatę sądową od pozwów, czyli wyjaśnienia, czy twierdzenia Obwinionej o dalszej współpracy z [REDAKTOWANE] S.A. po dacie 31 grudnia 2013 r. oraz ważności pełnomocnictwa nie są zgodne z prawdą.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpoznając ponownie sprawę, co do 4 zarzucanych Obwinionej czynów, opisanych wyżej w pkt. 1 oraz pkt. 4-6, uwzględniając wskazówki Sądu II instancji, co do dalszego postępowania, ustalił, co następuje.

Obwiniona dnia 1.04.2012 r. zawarła z [REDAKTOWANE] S.A. umowę na obsługę prawną tej Spółki. Umowa ta na skutek jej wypowiedzenia dokonanej przez Spółkę

[REDACTED] dnia 16.09.2013 r. uległa rozwiązaniu z dniem 31.12.2013 r. Obsługujący uprzednio Spółkę – przed przejęciem obsługi przez Obwinioną – Mec. [REDACTED] nie przekazał protokolarnie Obwinionej dokumentacji prowadzonych spraw Spółki i uzyskanie od niego tej dokumentacji napotykało trudności. Był on wielokrotnie wzywany przez [REDACTED] do przekazania tej dokumentacji. Przekazana przez niego dokumentacja nie była kompletna, o czym Obwiniona informowała Spółkę [REDACTED]. Skompletowanie tej dokumentacji nasuwało Obwinionej trudności. Na jej prośbę [REDACTED] zatrudniła studentkę w celu pomocy w kompletowaniu akt.

Po wypowiedzeniu umowy o obsługę prawną, w okresie wypowiedzenia, ówczesny Prezes Spółki [REDACTED] prosił Obwinioną o przekazanie dokumentacji dotyczącej spraw prowadzonych w ramach obsługi Spółki nowej obsłudze prawnej, którą od dnia 1.01.2014 r. miała wykonywać radca prawny [REDACTED] w ramach umowy zawartej przez tą Spółkę z Kancelarią radcy prawnego [REDACTED]. Po zakończeniu obsługi prawnej Spółki, tj. po w dniu 31.12.2013 r. zarówno Spółka [REDACTED] jak i Mec. [REDACTED], kilkakrotnie zwracała się do Obwinionej z prośbą o zwrot akt prowadzonych przez nią spraw [REDACTED] i [REDACTED]. Obwiniona zwlekała z przekazaniem dokumentów dotyczących prowadzonej obsługi prawnej, przekazując je w częściach a ostatnią część dokumentów dotyczącą spraw: [REDACTED] i [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]”, [REDACTED] sp. z o.o., [REDACTED] Sp. z o.o., [REDACTED] sp. z o.o., [REDACTED] przekazała dnia 8.04.2014 r. Przekazana dokumentacja była nieuporządkowana i niekompletna. Mec. [REDACTED] zmuszona była do odtwarzania części dokumentacji w sprawach, które prowadziła Obwiniona, kopiując je w sądach.

Obwiniona w tym czasie była zaabsorbowana – a wręcz „sparaliżowana”, jak podała w głosie końcowym na rozprawie w dniu 31.01.2019 r. - kłopotami rodzinnymi związanymi z ciężką chorobą wnuczki (rakiem).

Dowód: k. 73-75- umowa o stałą obsługę prawną z 1.04.2012r.; k. 2-10 – wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z 6.05.2015r.; k. 254- e-mail [REDACTED] do [REDACTED] z 14.08.2012r.; k. 261- pismo adv. [REDACTED] z 31.08.2012r.; k. 15- spis stanu spraw [REDACTED] S.A.- sporządzony przez [REDACTED] (w styczniu 2014r.); k. 17- wezwanie do zwrotu akt z 4.02.2014r.; k. 18- ponowne wezwanie do zwrotu akt z 28.03.2014r.; k. 19- protokół odbiorczy z 8.04.2014r.; k. 124-128- korespondencja e-mailowa między [REDACTED] a [REDACTED] z okresu od 16.01.2014r. do 14.03.2014r.; k.119-122- pismo [REDACTED]

[redacted] dot. przekazanych dokumentów z 24.02.2014r.; k. 123- wykaz spraw sądowych i egzekucyjnych [redacted] S.A. w [redacted] z 14.01.2014r. sporządzony przez [redacted] k. 112-115- zeznania świadka [redacted] -protokół przesłuchania z 16.09.2014r.; k. 425-426 -zeznania świadka [redacted] -protokół z rozprawy przed OSD z 5.07.2017r.; k. 562-563- zeznania świadka [redacted] -protokół rozprawy z 31.01.2019r.; k. 249-251 wyjaśnienia Obwinionej – protokół przesłuchania z dnia 28.10.2015r.; k. 564 – głos końcowy Obwinionej -protokół rozprawy z dnia 31.01.2019r.;

Umowa na obsługę prawną została zawarta przez Obwinioną z [redacted] S.A., która była spółką – córką [redacted] S.A. W ramach zawartej umowy Obwiniona miała świadczyć obsługę prawną na rzecz wspólnot mieszkaniowych, [redacted] S.A. oraz innych podmiotów w zakresie, w jakim było to niezbędne do wykonywania przez [redacted] umów o zarządzanie nieruchomościami (§ 3 umowy). Umowy o zarządzanie nieruchomościami [redacted] zawierała z [redacted] na okresy roczne: umowa z dnia 27.01.2012 r. zawarta została na okres do 31.01.2012 r., zaś kolejna umowa z dnia 21.01.2013 r. na czas oznaczony do dnia 31.01.2014 r. (§ 22 ust. 1 każdej z umów). Na podstawie tych umów, [redacted] w ramach zarządzania nieruchomościami, była zobowiązana także do świadczenia na rzecz [redacted] obsługi prawnej związanej z zarządzanymi nieruchomościami, w tym windykacji od kontrahentów należności [redacted] w drodze postępowania sądowego i egzekucyjnego – po uzyskaniu od [redacted] odrębnego upoważnienia (§ 5 ust. 2 lit. j każdej z umów). Umowy te były znane Obwinionej, bowiem w swych wyjaśnieniach powołuje się na konkretne postanowienia umowy o zarządzanie. Obwiniona nie posiadała osobnej umowy na obsługę prawną [redacted] S.A. Otrzymała ona odrębne pełnomocnictwa do prowadzenia spraw sądowych od [redacted] i od [redacted]

Umowa o obsługę prawną została wypowiedziana przez [redacted] S.A. w dniu 16.09.2013 r. ze skutkiem na 31 grudnia 2013 r., na skutek sygnałów od [redacted] S.A. oraz pracowników [redacted] o nieprawidłowościach w prowadzeniu przez Obwinioną spraw [redacted] w szczególności niedotrzymywania terminów. Spółka [redacted] poinformowała [redacted] że [redacted] zakończyła współpracę z Obwinioną i że nastąpi zmiana obsługi prawnej, którą świadczyć będzie Kancelaria [redacted] [redacted] wypowiedziała Obwinionej pełnomocnictwo. [redacted] nie wypowiedziała Obwinionej pełnomocnictwa.

Dowód: k. 73-75- umowa o stałą obsługę prawną z 1.04.2012r.; k. 156-162- umowa o zarządzanie nieruchomościami zawarta pomiędzy [redacted] z [redacted] dnia 27.01.2012r.;

k. 149-155 -umowa o zarządzanie nieruchomościami zawarta pomiędzy [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2013 r.; k. 91- pełnomocnictwo [REDAKTOWANE] S.A. dla r.pr. [REDAKTOWANE] z 5.04.2012r.; k. 16- wypowiedzenie umowy o stałą obsługę prawną z 16.09.2013r.; k. 112- zeznania świadka [REDAKTOWANE] -protokół przesłuchania z 16.09.2014r.; k. 425-426 -zeznania świadka [REDAKTOWANE] protokół z rozprawy przed OSD z 5.07.2017r.; k. 562-563- zeznania świadka [REDAKTOWANE] -protokół rozprawy z 31.01.2019r.; k. 249-250 wyjaśnienia Obwinionej-protokół przesłuchania z dnia 28.10.2015r.; k. 564 –głos końcowy Obwinionej - protokół rozprawy z dnia 31.01.2019r.;

Po rozwiązaniu umowy o obsługę prawną z [REDAKTOWANE] Obwiniona w imieniu [REDAKTOWANE] wniosła do sądów trzy, niżej wymienione pozwy.

Pierwszy pozew - przeciwko [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. Obwiniona wniosła w imieniu [REDAKTOWANE] w dniu 4 lutego 2014 roku. Pozew, który został przekazany przez Obwinioną Mec. [REDAKTOWANE] nie zawiera daty jego sporządzenia ani podpisu, brak jest też dowodu nadania listem poleconym. Część wpisu sądowego w kwocie 300 zł została uiszczona w tej sprawie przelewem z dnia 9.11.2011 r. Dnia 13.11.2012 r. Obwiniona wniosła o dokonanie – uzupełnienie opłaty sądowej w kwocie 315 zł. Opłata uzupełniająca została uiszczona przez [REDAKTOWANE] 14.11.2012 r. Pozew złożony przez Obwinioną, nie zawierał załączników, które wymieniał. Załączniki uzupełniła Mec. [REDAKTOWANE].

Dowód: k. 21-23- pozew o zapłatę przeciwko [REDAKTOWANE] sp. z o.o.; k. 47- pismo-prośba o przelew opłaty sądowej – uzupełnienie opłaty z 13.11.2012r. w sprawie c/a [REDAKTOWANE] sp. z o.o.; k. 24- nakaz zapłaty z 21.03.2014r. w postępowaniu upominawczym przeciwko [REDAKTOWANE] sp. z o.o. – sygn. akt [REDAKTOWANE]; k.121- pismo [REDAKTOWANE] dot. przekazanych dokumentów z 24.02.2014r.; k. 113- zeznania świadka [REDAKTOWANE] -protokół przesłuchania z 16.09.2014r.; k. 425-426 - zeznania świadka [REDAKTOWANE] protokół z rozprawy przed OSD z 5.07.2017r.; k. 562v- zeznania świadka [REDAKTOWANE] -protokół rozprawy z 31.01.2019r.;

Kolejny pozew - przeciwko [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] (członkom zarządu spółki [REDAKTOWANE] sp.z o.o.), został wniesiony przez Obwinioną w imieniu [REDAKTOWANE] w dniu 7.02.2014 r., po przedawnieniu stosunku do nich roszczeń. Pozew, który został przekazany przez Obwinioną Mec. [REDAKTOWANE], nie zawiera daty jego sporządzenia ani podpisu, brak jest też dowodu nadania listem poleconym. Natomiast spis prowadzonych spraw [REDAKTOWANE] S.A. sporządzony przez Obwinioną na dzień 29.04.2013 r. zawiera informację, (pkt. 10), że pozew został wniesiony 15.02.2013 r. W sprawie pozwania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] odbyły się dwa spotkania z [REDAKTOWANE] w sierpniu 2012 r. i rok później.

Obwiniona wnioskuje o dokonanie wpisu sądowego w tej sprawie dnia 15.01.2013r., który w kwocie 2.041 zł został uiszczony 21.01.2013 r. Obwiniona wysłała wezwania do zapłaty do ww. członków zarządu spółki [REDAKTED] sp.z o.o. dnia 31.01.2014 r. Z wyjaśnień Obwinionej wynika, że wniesienie pozwu w 2014 r. było spowodowane poszukiwaniem adresów członków zarządu spółki.

Dowód: k. 27-29- pozew o zapłatę przeciwko [REDAKTED] i [REDAKTED] k. 44 – e mail [REDAKTED] do [REDAKTED] z 15.01.2013r.; k. 45- saldo przeniesienia dot. przelewu z 21.03.2013r. opłaty sądowej w sprawie [REDAKTED] i [REDAKTED] k. 25- wezwanie do zapłaty z 31.01.2014r. adresowane do [REDAKTED]; k. 26- wezwanie do zapłaty z 31.01.2014r. adresowane do [REDAKTED] k. 4- wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z 6.05.2015r.; k.- 108-nakaz zapłaty z 25.04.2014r. przeciwko [REDAKTED] i [REDAKTED]; k. 129-spis spraw [REDAKTED] S.A. na dzień 29.04.2013r. sporządzony przez [REDAKTED] k.121- pismo [REDAKTED] dot. przekazanych dokumentów z 24.02.2014r.; k. 113- zeznania świadka [REDAKTED] -protokół przesłuchania z 16.09.2014r.; k. 425-426 - zeznania świadka [REDAKTED] protokół z rozprawy przed OSD z 5.07.2017r.; k. 562v- zeznania świadka [REDAKTED] -protokół rozprawy z 31.01.2019r.; k. 250 wyjaśnienia Obwinionej-protokół przesłuchania z dnia 28.10.2015r.; k. 564 –głos końcowy Obwinionej -protokół rozprawy z dnia 31.01.2019r.;

Trzeci pozew - przeciwko [REDAKTED] opatrzony datą 13.01.2013 r. w imieniu [REDAKTED] został wniesiony przez Obwinioną w dniu 6 marca 2014 r. Opłata sądowa od pozwu w kwocie 92 zł została wniesiona dnia 26.11.2013 r.

Dowód: k. 37-40- pozew przeciwko [REDAKTED] „[REDAKTED]” złożony w SR [REDAKTED] w [REDAKTED] 6.03.2014r.; k. 46- potwierdzenie dokonania przelewu opłaty sądowej z 26.11.2013r. w sprawie [REDAKTED]

Obwiniona prezentowała stanowisko, iż wypowiedzenie umowy na obsługę Spółki [REDAKTED] nie powodowało wygaśnięcia pełnomocnictwa [REDAKTED] oraz, że pełnomocnictwo w sprawach otrzymanych od [REDAKTED] S.A. jest nadal ważne i uprawnia ją do występowania przed sądem w sprawach [REDAKTED] Sąd uważa, że czynienie jej zarzutu w z wniesienia spraw [REDAKTED] do sądów po 31.12.2013 r. jest niezasadne. Wyjaśniła też, że po zdaniu akt, przestała kontynuować jakiegokolwiek sprawy w imieniu [REDAKTED]

Dowód: k. 249-250 wyjaśnienia Obwinionej-protokół przesłuchania z dnia 28.10.2015r.;

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, podtrzymując wniosek o ukaranie, wniosł o ukaranie Obwinionej tak, jak orzekł to Sąd i instancji przed uchyleniem orzeczenia wskazując, że niezgodną z kodeksem etyki jest zwłoka w przekazaniu dokumentów przez radcę prawnego, który winien je zwrócić niezwłocznie po wezwaniu do zwrotu. Ponadto, w jego ocenie, wypowiedzenie ze skutkiem na dzień 31.12.2013 r. umowy obejmującej swoim zakresem obsługę zarówno ██████████ SA, jak i ██████████ SA, skutkowało jednocześnie wypowiedzeniem pełnomocnictw obu tych firm.

Obwiniona w ostatnim głosie na rozprawie w dniu 31.01.2019 r. wniosła o uniewinnienie, a z ostrożności procesowej usprawiedliwiła swoje postępowanie, w zakresie zwrotu akt sprawy tym, że w owym czasie jej wnuczka była chora na raka, czym Obwiniona była „sparalizowana” oraz totalnym bałaganem w aktach, z którego nie potrafiła wyjść. Zaś, do pozostałych zarzutów, Obwiniona wskazała, że otrzymała dwa odrębne pełnomocnictwa. Po wypowiedzeniu pełnomocnictwa ██████████ powinna zawiadomić ██████████, a do dnia „dzisiejszego” ██████████ nie wypowiedziała jej pełnomocnictwa. W związku z tym, że pełnomocnictwo ██████████ zostało jej odrębnie nadane i nie wypowiedziane, uważa, że słusznie złożyła pozwy po wypowiedzeniu umowy.

Dowód: k. 564 –głos końcowy Obwinionej -protokół rozprawy z dnia 31.01.2019 r.;

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, uznając za ujawnione dokumenty i dowody przedstawione przez strony, mając na uwadze brak ich sprzeciwu. Nadto, Sąd przeprowadził uzupełniający dowód z zeznań świadka ██████████ ██████████. Wobec odmowy złożenia wyjaśnień przez Obwinioną, Sąd przeprowadził dowód z jej wyjaśnień złożonych przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 28.20.2015 r. przez odczytanie odpowiednich fragmentów protokołu przesłuchania Obwinionej, jak też uwzględnił głos końcowy Obwinionej wyrażony na rozprawie dnia 31.01.2019 r.

Dowody z ww. dokumentów, co do zasady (z niżej wymienionym wyjątkiem), nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich rzetelności a ich wiarygodności nie kwestionowały także strony postępowania, w szczególności zaś nie kwestionowała sama Obwiniona. Sad oparł się także na zeznaniach świadków ██████████ ██████████ i ██████████ uznając je za wiarygodne, z uwagi na to, że są logiczne, konsekwentne i korelujące z dowodami z

dokumentów, jak też z wyjaśnieniami Obwinionej, którym Sąd dał wiarę, w zakresie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia dotyczących zwrotu dokumentacji i wniesienia pozwów w imieniu [REDAKTOWANE].

Sąd odmówił częściowo wiarygodności dokumentowi w postaci sporządzonego przez Obwinioną spisu –stanu spraw [REDAKTOWANE] S.A. na dzień 29.02.2013 r. (k.129) w zakresie, w jakim wskazała w nim datę 15.02.2013 r., jako datę wniesienia pozwu przeciw członkom zarządu spółki [REDAKTOWANE] sp.z o.o., (pkt.10 spisu), albowiem informacja ta jest sprzeczna z wyjaśnieniami Obwinionej, która nie kwestionuje a potwierdza wniesienie pozwu w tej sprawie w 2014 r. oraz sprzeczna z zeznaniami świadka [REDAKTOWANE] uznanymi za wiarygodne. Dodatkowo fakt wniesienia pozwu w 2014 r. pośrednio wynika z sygn. akt tej sprawy [REDAKTOWANE].

Stosownie do przepisu art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2014 poz.637 z późn.zm.), zwaną dalej „ustawą o radcach prawnych”, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zwodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Kodeks Etyki Radcy Prawnego (Uchwała Nr 5 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 roku - tekst jednolity: Uchwała nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu Kodeksu Etyki Radcy Prawnego), obowiązujący w czasie popełnienia przez Obwinioną zarzucanych jej deliktów dyscyplinarnych, nakładał na radcę prawnego m.in. powinność wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami (art. 6 ust. 1) oraz obowiązek wydania klientowi wszystkich dokumentów po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego świadczył obsługę prawną (art. 28 ust. 11). Zakazywał też prowadzenia spraw bez otrzymania zlecenia od osoby uprawnionej (art. 28.ust. 2).

W ocenie Sądu, w kontekście ustalonego wyżej stanu faktycznego i przepisów regulujących odpowiedzialność dyscyplinarną radców prawnych, wnioszek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, o ukaranie Obwinionej, co do zasady, zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości zarówno to, że Obwiniona po zakończeniu rozwiązaniu umowy o obsługę [REDAKTOWANE], zwlekała ze zwrotem akt-dokumentów prowadzonych spraw [REDAKTOWANE]

i [REDACTED], oddając dokumenty dotyczące spraw: [REDACTED] i [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED]”, [REDACTED] sp. z o.o., [REDACTED] Sp. z o.o., [REDACTED], [REDACTED] sp. z o.o., [REDACTED] w niekompletnym stanie dopiero w dniu 8.04.2014 r., jak i to, że Obwiniona wniosła w imieniu [REDACTED] w 2014r. trzy pozwy, odpowiednio przeciwko: [REDACTED] Sp. z o.o. (4.02.2014r.), [REDACTED] i [REDACTED] (7.02.2014 r.), [REDACTED] (7.03.2014 r.).

Przy tym, co do zdekompletowanego stanu zwróconych dokumentów, zdaniem Sądu, brak jest wystarczających podstaw, by przypisać Obwinionej winę, albowiem z przeprowadzonych dowodów, w tym wiarygodnych wyjaśnień Obwinionej wynika, że otrzymała dokumenty od poprzedniego pełnomocnika ~~[REDACTED]~~ w stanie niekompletnym i miała duże trudności z ich skompletowaniem. Natomiast żaden dowód nie wskazuje na to, by zwrócone dokumenty były zdekompletowane w wyższym stopniu, niż ten w którym Obwiniona otrzymała je od mec. [REDACTED].

Zwlekanie przez Obwinioną ze zwrotem dokumentacji prowadzonych spraw, po zakończeniu obsługi prawnej [REDACTED] S.A., wyczerpuje znamiona deliktu dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust.1 i art. 28 ust. 11 ww. Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Przypisując Obwinionej popełnienie tego deliktu, Sąd określił jego ramy czasowe od dnia 31.01.2019 r. (tj. dnia orzeczenia) do dnia 8.04.2014 r. (tj. dnia zwrotu dokumentacji) i wskazał sprawy, których dotyczyła zwłoka, wymienione w protokole tak datowanego zwrotu, z pominięciem sprawy [REDACTED] (co do której Obwiniona została już prawomocnie ukarana). Zmianę początkowej daty tego zarzucanego Obwinionej czynu, uzasadnia przedawnienie karalności tego czynu w części dotyczącej okresu od dnia 1.01.2014 r. do dnia 30.01.2019 r., wynikające z treści przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Sąd uznał Obwinioną za winną popełnienia pozostałych trzech zarzucanych jej deliktów dyscyplinarnych, polegających na działaniu - wniesieniu w imieniu [REDACTED] [REDACTED] S.A. bez pełnomocnictwa pozwów wskazanych w zarzutach. Fakt złożenia pozwów przez Obwinioną w 2014 r. jest niesporny i wynika też z przeprowadzonych przez Sąd dowodów.

Spornym natomiast było to, czy po rozwiązaniu umowy o obsługę prawną zawartej przez Obwinioną z ██████████, wygasło pełnomocnictwo udzielone jej przez ██████████ S.A. Wyjaśniając wątpliwości w tym zakresie, stosownie do wskazówek Sądu II instancji, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, że pełnomocnictwo udzielone Obwinionej przez ██████████ wygasło wraz z rozwiązaniem umowy o obsługę prawną ██████████ S.A., podzielając zajęte w tej materii stanowisko przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego i prezentowane przez Spółkę ██████████.

Na wygaśnięcie pełnomocnictwa ██████████ mimo braku jego formalnego wypowiedzenia przez ██████████, zdaniem Sądu, wskazują następujące okoliczności.

W pierwszym rzędzie, ██████████ nie była związana żadną umową z Obwinioną. Natomiast zobowiązanie Obwinionej do prowadzenia spraw ██████████ (świadczenie obsługi prawnej na rzecz ██████████) wynikało z umowy na obsługę ██████████ przy czym zakres obsługi ██████████ przez był ściśle związany z umowami o zarządzanie nieruchomościami ██████████ zawartymi między ██████████ a ██████████. Na podstawie umów o zarządzanie nieruchomościami ██████████ zobowiązana była do świadczenia na rzecz ██████████ obsługi prawnej związanej z zarządzanymi nieruchomościami, w tym windykacji od kontrahentów należności ██████████ w drodze postępowania sądowego i egzekucyjnego – po uzyskaniu od ██████████ odrębnego upoważnienia. Zatem udzielenie pełnomocnictwa Obwinionej przez ██████████ stanowiło z jednej strony wykonanie wymienionego zobowiązania umownego ██████████ wobec ██████████. Z drugiej strony jednak, przede wszystkim, pełnomocnictwo to było ściśle związane z umową na obsługę prawną ██████████ z której to umowy wynikał obowiązek prowadzenia spraw ██████████ przez Obwinioną i dla zrealizowania którego to obowiązku zostało udzielone sporne pełnomocnictwo. W konsekwencji więc, logicznym i zasadnym jest wniosek, że wypowiedzenie i rozwiązanie umowy o obsługę prawną zawartej ██████████ skutkowało ustaniem wynikającego z tej umowy zobowiązania Obwinionej do prowadzenia spraw ██████████ a tym samym skutkowało wygaśnięciem jej umocowania do prowadzenia tych spraw.

Po wtóre, z materiału dowodowego sprawy, nie wynika, by ██████████ czy ██████████ po dniu 31.12.2013 r. w jakimkolwiek zakresie współpracowały z Obwinioną, w tym w sprawach, w których Obwiniona wniosła pozwy w imieniu ██████████ w 2014 r. Wręcz przeciwnie, materiał ten dowodzi, że taka współpraca zmierzająca do wniesienia pozwów datowała się na czas wyprzedzający ich wniesienie o okres ponad roczny. Wskazują na to daty wniosków Obwinionej o dokonanie należnych opłat sądowych i daty ich uiszczenia przez ██████████ (przytoczone w wyżej dokonanych ustaleniach faktycznych). Z doświadczenia

zawodowego (radcowskiego) wynika zaś, że dokonanie uiszczenia opłat sądowych (lub polecenie ich uiszczenia) następuje wówczas, gdy pełnomocnik dysponuje materiałem umożliwiającym ustalenie ich wysokości, czyli materiałem pozwalającym na ustalenie roszczenia i jego wysokości determinującej wysokość należnej opłaty sądowej. W efekcie także, wniesienie pozwu możliwe jest i winno nastąpić w nieodległym czasie po uiszczeniu należnych opłat. Zauważyć również trzeba, że pozew złożony przez Obwinioną przeciwko [REDAKTOWANE] Sp. z o.o., 4.02.2014 r., nie zawierał załączników, które wymieniał, a uzupełniła je Mec [REDAKTOWANE]. Jeśli zaś chodzi o pozew przeciw [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] to Obwiniona uzasadniała jego wniesienie dopiero w 2014 r. poszukiwaniem adresów pozwanych. W swych wyjaśnieniach (k. 250) podała, że z [REDAKTOWANE] miała kontakt incydentalny oraz że w sprawie pozwania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] odbyły się dwa spotkania z [REDAKTOWANE] w sierpniu 2012 r. i rok później.

Konkludując, w ocenie Sądu, brak jest przesłanek pozwalających na przyjęcie, iż [REDAKTOWANE] kontynuowała współpracę z Obwinioną po dniu 31.12.2013 r. i że pełnomocnictwo udzielone Obwinionej przez [REDAKTOWANE] było nadal obowiązujące. Przeciwnie twierdzenia Obwinionej należy uznać za wyraz przyjętej przez nią linii obrony, nie popartej, lecz sprzecznej z materiałem dowodowym sprawy. Znamiennym jest przy tym, że przekazane przez Obwinioną pozwy (w zasadzie treść pozwów) przeciw [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. i przeciw [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] nie zawierały – wbrew dobrej praktyce radcowskiej – daty ich sporządzenia, bez załączenia dowodów ich złożenia (nadania listem poleconym) i bez dodatkowych działań sprawdzających uniemożliwiały stwierdzenie daty ich rzeczywistego wniesienia (po zakończeniu umowy o obsługę prawną).

Wymierzając Obwinionej karę upomnienia za pierwszy z przypisanych jej czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na względzie, brak złej woli Obwinionej w opóźnieniu zwrotu dokumentów i jej stan psychiczny związany z chorobą wnuczki po zakończeniu obsługi [REDAKTOWANE]. Zdaniem Sądu, kara upomnienia jest adekwatna do wagi popełnionego przewinienia i stopnia winy oraz wystarczająca dla osiągnięcia celów prewencyjnych i wychowawczych. W uznaniu Sądu, kary nagany wymierzone za każdy pozostałych trzech deliktów dyscyplinarnych, są odpowiednie do rodzaju tych przewinień, stopnia ich szkodliwości społecznej, stopnia winy Obwinionej oraz pozwolą na zrealizowanie ww. celów kary w stosunku do Obwinionej.

Ze względu na powyższe należało orzec, jak w sentencji.

Konsekwencją orzeczenia o ukaraniu Obwinionej, jest orzeczenie kosztach postępowania oparte o art. 70⁶ 2 ustawy o radcach prawnych i § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, którymi, mając na uwadze poniesione w postępowaniu wydatki, obciążono Obwinioną na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku.

Pouczenie: zgodnie z art. 70⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, od niniejszego orzeczenia odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego (za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, który wydał orzeczenie) przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.

Przewodniczący:

/-/ Anna Żółtańska – Figiel

Członkowie:

/-/ Joanna Andryskowska

/-/ Iwona Haniewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale